

15th December 1959]

[Mr. Speaker]

In the Preamble, omit the words, figures and brackets and to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959), for the purposes hereinafter appearing ”.

The amendments were put and carried.

The Long Title and the Preamble, as amended, were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959), as amended, be passed.

MR. SPEAKER : The question is—

That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959), as amended, be passed.

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

IV.—NON OFFICIAL BUSINESS

A. BILLS.

(1) THE MADRAS PRESERVATION OF PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 3 OF 1958).

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

That the Madras Preservation of Parks, Play-fields, and Open Spaces Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958), as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the motion, Sir.

(Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, this is an important Bill introduced in the Council by the learned Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. This Bill was considered very deeply and passed by the Council with the co-operation of all the parties including the members on the treasury bench. It has now fallen to my lot to move this Bill in this House. This is a very important Bill, Sir, and it is a good thing that Dr. Lakshmanaswami Mudaliar came forward to safeguard the parks, play-fields, and open spaces against encroachments—encroachments especially on the open spaces in the metropolitan areas. This Bill has been there before the Legislature for nearly three years, and a select committee of all the parties of both the Houses went through the Bill in detail and put forward their proposals. The Bill is now placed before the Assembly for its acceptance. Nobody can dispute the fact that for preserving the health of the nation and for giving the elementary amenities to adults and children for physical exercise, it is absolutely indispensable to maintain the parks, play-fields, and open spaces intact.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [15th December 1959]

As a matter of fact, in the United Kingdom they have passed an Act by which they preserve all the open spaces. This is the position in almost all the western countries. From my recent experience of Australia and New Zealand, I can say that they go on preserving all these open spaces, and they consider that these open spaces add beauty to the metropolitan areas. They attract tourists. Tourism is considered as an industry in all those countries. Therefore it is but right that we also take steps to preserve all these open spaces.

Sir, some people may think that with the growth of population, some encroachment on the open spaces is necessary for the construction of houses, factories, etc. This is not correct. So far as our Madras City is concerned, it is growing rapidly, and so many suburban areas are coming up outside the Corporation area. Recently, Sir, some buildings have come up in the city in the open spaces that have been kept vacant for a very long time. If this thing is allowed to go on, I am sure it will tell upon the health of the people. Therefore, we must seriously consider one thing that is, we must preserve these open spaces at any cost and see that no encroachments are made on them and that they serve as beauty spots.

Sir, this Bill should be extended to the whole of the Madras State and to all the municipalities. The municipalities must see that these open spaces are preserved intact. For this purpose, the Government of Madras should arm the executive officers of the municipalities with full powers, and see that they enforce this legislation with all rigidity.

It requires no more elaboration. This is a very important Bill, and I hope it will receive the support of all the parties including the Government.

With these words, Sir, I move the Bill for the unanimous acceptance of this House. Thank you, Sir.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

That the Madras Preservation of Parks, Play-fields, and Open Spaces Bill, 1953 (L.C. Bill No. 3 of 1958), as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.

The motion is before the House for discussion.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்து அடிப்படையில் நானும் வரவேற்கிறேன். நகரங்களைப் பொருத்தவரைக்கும் இது போன்ற ஒரு மசோதா தேவை என்ற ஒரு கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதிலும் துரிதமாக நாகரீகம் முன்னேறிக்கொண்டு வரக்கூடிய இந்த நேரத்தில், குறிப்பாக நகரங்களிலே ஜனத் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வரக்கூடிய இந்த நேரத்தில், அதன காரணமாக வீடுகளும் மற்றைய தங்குவதற்கான வசதிகளும் நினைத்த இடங்களிலே—கொஞ்சமாவது காலி இடம் இருந்தாலும்

15th December 1959]

[Sri S. Lazar]

அதையும் ஆக்கிரமித்து—கட்டக்கூடிய நிலைமைக்கு இப்போது வந்துக் கொண்டிருக்கிறது. சுகாதார அடிப்படையிலும் இன்னும் மறைய டிராபிக் போன்ற வசதிகளையும் கருதிப் பார்க்கும்போது இது போன்ற, இப்போது இருந்துவரக்கூடிய இடங்களுடையது—பார்க்குகள், காலி இடங்கள், இன்னும் இப்போது விளையாட்டிற்கு உபயோகப்படுத்தி வரக்கூடிய இடங்கள்—அப்படியே காப்பாற்றி வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் நகரங்களைப் பொருத்தவரைக்கும் இப்பேற்பட்ட ஒரு மசோதா இருந்த போதிலும்கூட நாளடைவிலே இதனுடைய பலன் கிடைக்காது என்பது எனது கருத்து. இப்போது இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ப இந்த மசோதா உபயோகப்படும் என்று நான் நினைக்க முடியுமே தவிர இன்னும் நான் ஆக ஆக ஜன நெருக்கடி அதிகமாகிக்கொண்டு வரக்கூடிய நேரங்களிலே, இன்னொரு டீவீர் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் உள்ளபடியே இப்போது சென்னை நகரத்திலும், இன்னும் ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய நகரங்களிலும் இருக்கக்கூடிய காலி இடங்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்ற முடியும். இப்போது இந்த ஒரு மசோதாவை மட்டும் நிறைவேற்றி விட்டால் காலி இடங்களையெல்லாம் அப்படியே காப்பாற்றி விட முடியும் என்று வைத்துக்கொண்டால், இந்த மசோதா நாளடைவில் பலன் தராது. இதையடுத்து அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய முக்கிய நடவடிக்கை இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது போன்ற நகரங்களில் சென்னை, இன்னும் மற்ற நகரங்களில்—ஜன நெருக்கடி இன்னும் அதிகமாக ஏற்படாத வாயு நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். ஆனால் அதைப் பொருத்த வரைக்கும் நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்—சுகாதார அமைச்சர்—வேறு ஒரு முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அதற்கும் நான் ஒப்புவதாக இல்லை. என்னைப் பொருத்த வரைக்கும் இது போன்ற ஜன நெருக்கடியைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்தால் சரியாகப் போய்விடும் என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. அதற்குப் பதிலான இன்னும் ஜன நெருக்கடி ஏற்படாதவாறு கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டும். அதிகப் படியான ஜனங்கள் நகரங்களில் குடியேறுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. அதற்கு அரசாங்கமே சில முறைகளைக் கையாளுவார்களானால் நல்ல முறையில் இதை நடைமுறையில் கொண்டுவர முடியும். உதாரணமாக இது போன்ற நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய சில காரியாலயங்களை—அன்றாட வேலைகளில் அரசாங்கத்தோடு கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத காரியாலயங்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவார்களானால் கண்டிப்பாக ஜன நெருக்கடி குறையும். அது மட்டுமல்ல. அவசியம் அல்லாது பொழுது போக்காக அல்லது ஏதாவது ஒரு தகராறு கிராமப்புறங்களிலோ அல்லது மற்ற இடங்களிலோ ஏற்படும்போது அதற்காக வேண்டி நகரங்களுக்கு வந்து குடியேறக்கூடிய மக்களைத் தடை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் அவசியம் அல்லாது நகரங்களில் குடியேறுவதை நிறுத்திவிட்டால் எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோமோ அது நிறைவேற முடியும். இன்றைய

[Sri S. Lazar]

[15th December 1959]

தினம் எத்தனையோ காரியாலயங்கள் அந்த இடத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாது இருக்கின்றன—சென்னை மட்டுமல்ல, மற்ற நகரங்களிலே கூட. இவைகளை பிற மொப்யூஸில் இடங்களுக்குக் கொண்டு போகும் பட்சத்தில் இப்போது இருக்கிற இட நெருக்கடி மிக மிகக் குறையும். அதோடு கூட இந்த நகரப்புறங்களில் இப்போது ஏற்பட்டு வருகிற சில தொழில் ஸ்தாபனங்களைக் கூட நாளுக்கு நாள் நாம் பார்க்கிறோம். சென்னையிலும், சென்னையைச் சுற்றி யிருக்கிற இடங்களிலும் பெரிய தொழில் ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர வேறு வெளிப்புறங்களில் ஏற்படுவதில்லை. தனியார் துறையில் ஏற்படுகிற தொழில் ஸ்தாபனங்கள்தான் இப்படி இருக்கிறது என்பதல்ல, அரசாங்கம் நிறுவக்கூடிய தொழில் ஸ்தாபனங்கள் கூட நகரங்களைச் சுற்றியே வருகின்றன. இவைகளை வெளிப்புறங்களில் மாற்றி அமைத்தால் ஜன நெருக்கடி குறையும், அதன் வாயிலாக சுகாதாரம் மேம்படும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.

மற்றப்படி இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற ஒரு சில முக்கிய அம்சங்களைப் பார்க்கும்போது இவைகள் எல்லாம் சென்னை அல்லது மற்ற முனிசிபல் நகரங்களுக்குப் பொருந்தாமே தவிர அதை அடுத்து இருக்கும் பெரிய கிராமங்களுக்கும், சிறிய கிராமங்களுக்கும் பொருந்தாது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவது பிரிவிலே உடனடியாக இந்த மசோதாவை சென்னை நகரத்திற்கும் அதையடுத்து முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், பிறகு வேண்டுமானால் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தினுடைய கருத்துக்கு ஒப்ப மறையை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கூட இந்த மசோதாவை அமுலாக்கலாம் என்று இங்கே கண்டிருக்கிறது. நகரங்களைப் பொருத்தவரைக்கும் அதற்கு ஒரு எல்லை நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எல்லைக்குள் அநேகமாக வீடு கட்டக்கூடிய இடங்களாக இருக்குமே தவிர, காலி இடங்களாக இருக்குமே தவிர சாகுபடி நிலங்கள் அதில் அடங்கி வராது. அதை யடுத்து பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால்—மேஜர் அல்லது மைனர் எதுவாக இருந்தாலும்—பஞ்சாயத்து ஜூரிஸ்டிக்ஷனில் அந்த மாதிரி வீடு கட்டக்கூடிய காலி இடம் மட்டுமல்லாமல், அந்த கிராமத்திலேயிருக்கக்கூடிய சாகுபடி நிலங்கள் அத்தனையும் இதன் கீழ் வருகிறது. இந்த மசோதாவின் மறையை பிரிவின்படி காலி இடங்களில் அல்லது பார்க்குகளில்—பார்க்குகளைப் பொருத்தவரையிலும் சிரமம் இருக்காது என்று சொன்னபோதிலும்—காலி இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப் பொருத்தவரையிலும் சிரமம் ஏற்படும். விவசாயி நினைத்தால் குடிசையோ அல்லது வீடோ கட்டுவது என்று சொன்னாலும், அல்லது மற்றபடி அந்த நிலத்தை உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்று சொன்னாலும், அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலே அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதி பெற்று செய்யவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால் இது நடைமுறையில் சாத்தியப்படாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

15th December 1959]

[Sri S. Lazar]

கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொருத்தவரையிலும் சென்னை, மேலும் மற்ற நகரப்புறங்கள் இந்த இடங்களில் மட்டும் அமுல் நடத்தினால் நல்ல முறையில் பலன் தரும் என்பது எனது கருத்து.

அதையடுத்து இதிலே மற்றொரு பிரிவு கண்டிருக்கிறது. இப்போது அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை அமுலில் கொண்டு வந்தவுடன், முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தால் கமிஷனரிடமிருந்து, சென்னை நகரத்தைப் பொருத்தவரையில் கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனரிடமிருந்து, பஞ்சாயத்துக்களாயிருந்தால் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளிடமிருந்து லிஸ்டைத் தயார் செய்து அவர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் வாங்கி அதைப் பிரசுரித்து அதன் பேரில் ஆட்சேபணைகளைக் கேட்டு, அதையடுத்து ஒரு முடிவான லிஸ்ட் தயார் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அப்படி அந்த லிஸ்டிலே ஏதாவது மாறுபாடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாலும், அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி செய்ய முடியாது என்று மற்றொரு பிரிவு இருக்கிறது. இது போன்ற இடங்களில் லிஸ்ட் தயாரிக்கப்பட்டு, அந்த லிஸ்டிலே கண்டுள்ள இடங்களில் ஏதாவது கட்டிடத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னாலும், அல்லது அந்த இடங்களை வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதி பெறவேண்டும் என்று அமைந்திருப்பதானது நடைமுறையில் அதிக சிரமத்திற்கு இடம் கொடுக்கும். இது போன்ற இடங்களில் டீசென்ட்ரலைஸேஷன் இருந்தால்தான் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் துரிதமாக இருக்க முடியுமே தவிர—சிரமம் இல்லாமல் இருக்க முடியுமே தவிர—அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டுமானால் கஷ்டமாக இருக்கும். முனிசிபல் நகரங்களைப் பொருத்த வரையில் ஜில்லா கலெக்டருக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் இந்தத் தொல் லையைத் தவிர்க்க வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதை அடுத்து நல்ல நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ள இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்த நண்பர் அவர்கள் இதிலே கொடுத்திருக்கும் விவரங்களைப் பார்த்தால், யாராவது ஒரு காகிதத்தைப் போட்டுவிட்டான் என்றால் கூட அவனுக்கு ஆறு மாத தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இருந்த ஆவலின் காரணமாக, அவரவரின் காரணமாக இப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். இது போன்ற ஷரத்தைக் கொண்ட ஒரு மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்குமானால் எதிர்கட்சியிலிருந்து எந்த அளவுக்குக் கடுமையாக எதிர்ப்பு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. பெரும் அளவுக்குத் தீங்கு விளைவிப்போருக்கு மட்டுந்தான் இது போன்ற தண்டனை கொடுப்பது நியாயமாக இருக்குமே தவிர ஏதோ ஒரு துசியைப் போட்டால் கூட ஆறு மாதம் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அமைத்திருப்பது பொருத்தமாகாது என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. மற்றொரு பிரிவைப் பார்க்கும்போது, இன்னின்ன இடங்களை இன்னின்ன முறையில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் தாக்கீது கொடுப்பார்களேயானால் ஆங்காங்

[Sri S. Lazar] [15th December 1959]

குள்ள ஸ்தல நிர்வாகி நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு நிறைவேற்றத் தவறுவாரேயானால் அரசாங்கமே அந்தக் காரித்தைச் செய்து விட்டு அதற்கான செலவு அனைத்தையும் அந்த ஸ்தல நிர்வாகத்திடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைந்திருக்கிறது. இது போன்ற காரியங்களைப் பொறுத்தவரை அந்தந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஓரளவு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் சில சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இதற்குப் பொறுப்பாளி ஸ்தல நிர்வாகி என்று இருக்கிறதே தவிர ஸ்தல ஸ்தாபனம் என்று அமையவில்லை. ஒரு முனிசிபல் நகரத்திற்குத் தாக்கீது கொடுத்து ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்கவில்லையானால் அரசாங்கமே அதை மேற்கொள்வது என்றில்லாமல் ஸ்தல ஸ்தாபனம் அதனுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். அதைக் கொடுக்காது அரசாங்கமே செய்துவிட வேண்டுமென்ற முறையில் இருப்பது அதிருப்தியையே ஏற்படுத்தும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ஒருசில கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தக்கவாறு மாறுதல்களைச் செய்து இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றக்கூடிய அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல் நகரப்புறங்களில் இருக்கும் இடங்களைப் பாதுகாப்பதோடு ஜன நெருக்கடியைத் தவிர்க்கக் கூடிய முறையிலும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை வாசுதேவரூப நானும் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நமது நகரங்களிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் உள்ள காலி இடங்களில் பள்ளிக்கூடக் குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கும், மாலைக் காலத்தில் பொதுமக்கள் பூங்காவிலே சென்று வாசுதேவரூப மூலம் நல்ல பல கருத்துக்களை அறியவும், நல்ல காற்று வாங்கவும் வசதியாக இடங்களை அமைப்பது குறித்து இந்த மசோதா நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய இடங்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு நகரசபை சுமிக்ஷனருக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளில் எக்சிக் யூட்டவ் ஆபீசர்களுக்கும் இருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த நோக்கில் எங்களுடைய தலைநகராகிய கடலூரில் சென்னை ராஜ்யத்திலே மிகப் பெரிய மைதானம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் உள்ள ஒரு மைதானத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த மைதானத்தில் 1937-ம் வருஷத்தில் அப்போது சென்னை ராஜ்ய முதலமைச்சராக இருந்த சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் சுப்பராயலு பாரக் என்ற ஒரு பாரக் நிறுவப்பட்டது. சுப்பராயலு ரெட்டியார் என்பவர் கடலூர் நகரசபைத் தலைவர்களிலேயே மிகவும் வராகவும் நமது ராஜ்யத்தின் முதலமைச்சராகவும் இருந்து பணி

15th December 1959] [Sri A. Govindasamy]

யாற்றிய காரணத்தினாலும் அவர் நகர சபையை நல்ல திறமை யோடு நடத்திய காரணத்தாலும் அவர் பெயரால் அந்தப் பार्க் நிறுவப்பட்டது. 1937-ல் நிறுவப்பட்ட அந்தப் பார்க்கை நல்ல முறையில் முனிசிபாலிடி கண்காணித்து வந்தது. ஆனால் கடந்த தேர்தல் சமயத்தில் நேரு அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்குச் சுற்றுப் பயணம் வந்த நேரத்தில் அந்த மைதானத்தில் அவர் பேசுவதற்கு ஒரு மேடை அமைத்தார்கள். அந்த மேடைக்கும் அந்தப் பார்க்குக்கும் இடையில் 200 கெஜத்திற்கு மேல் இருக்கும். அந்த நிலைமை இருந்தாலும்கூட அந்தப் பார்க் வரை கூட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து அந்தப் பார்க்கை அழித்துவிட்டார்கள். ஆனால் அந்த அளவுக்குப் பெரும் திரளான ஜனங்கள் கூடவில்லை. அதைப்பற்றி மாவட்ட கலெக்டரை விசாரித்தாலும் தெரியும். நகரசபைத் தலைவரை விசாரித்தாலும் தெரியும். அப்போது அழிக்கப்பட்ட பார்க்கானது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பார்க்குரைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; பெரிய காலியிடங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற சனிப்பட்ட முறையில் அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் அரசாங்கமே, பார்க்குகளைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அரசாங்கமே ஒரு நல்ல தலைவர் பேரில் நிறுவப்பட்ட பார்க்கை, அதுவும் அந்தச் சமயத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் கல் நாட்டப்பட்ட அந்தப் பார்க்கை அழிக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். இன்றைய தினம் அந்த இடமானது பாலேவனமாகக் காட்சியளிக்கிறது. மீண்டும் அந்தப் பார்க்கை நல்ல முறையிலே புதுப்பித்தால் பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும், வசதி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டி அதை மீண்டும் அரசாங்கமே புதுப்பிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பெரிய மைதானத்தில் டவுன் ஹால் கட்ட அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று ஒரு கட்டிடத்தைச் சுட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு சென்றாற்காடு ஜில்லா காங்கிரஸ் காரிட்டியானது அதன் பக்கத்திலேயே அவர்களுடைய காரியாலயத்தை அமைக்க அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று ஒரு பெரிய கட்டிடத்தை இலவசமாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்த காலி இடத்தை மெடிகல் சங்கம் சுட்டிடும் ஒன்று கட்டக் கேட்டார்கள். அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. டவுன் ஹால் கட்டுவதற்கும், காங்கிரஸ் காரியாலயம் அமைக்கவும் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்க, மெடிகல் சங்கம் வைக்க அனுமதி கொடுக்காத தன்மையைப் பார்க்கும் போது, தேவைப்பட்டவர்களுக்கு வசதி அளிப்பதும், தேவையில்லாதாருக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுவதுமான பாரபட்ச நிலை மையைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இங்கு மாதிரி பரர்க்குகளிலே ஏதாவது குப்பையைப் போட்டு விட்டால் 6 மாத தண்டனை என்று இருப்பது உண்மையிலேயே

[Sri A. Govindasamy] [15th December 1958]

கடுமையான தண்டனைதான். சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்ப்பார்கள் என்ற கருத்தை சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்தாலும் அது சரியில்லை என்றால் சரியானதல்ல என்று மறுப்புக் கூற நாங்கள் தயங்க மாட்டோம், என்ற முறையில் அதைச் சுட்டிக் காட்டி அந்த தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கும் பொறுப்பு ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தவித வாரண்டும் இல்லாமல் அந்தப் பார்க்கிலே தீவறு செய்கிறவர்களை அரெஸ்ட் செய்கிற பொறுப்பு ஒரு சாதாரண ஹெட் கான்ஸ்டபிள் கையிலே ஒப்படைத்தால் அதனால் பல தீமைகள் ஏற்படக்கூடும். சாதாரணமாக இந்த மாதிரி மைதானங்களில் மாலை நேரத்தில் பொழுதுபோக்காக உட்காந்து கொண்டிருக்கும் போது அங்கே மாலை நேரத்தில் பலகாரங்கள், பட்டானி, சுண்டல் போன்ற சிறுசிறுசுண்டிகளை வாங்கிச் சாப்பிடும் பழக்கத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு அந்த காகிதத்தை அவர்கள் போட்டால்கூட தண்டனைக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, இந்த தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், ஹெட் கான்ஸ்டபிளிடம் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக் கூடா தென்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலே காலியாக உள்ள இடங்களில் சாதாரணமான நேரங்களில் எல்லாக் கட்சியினரும் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்குப் போதுமான பண வசதி இருந்தால், அம்மாதிரி காலி இடங்களில் ஒரு மேடை அமைத்து, அந்த மேடையை எல்லாக் கட்சியினரும் ஒரு சிறு கட்டணத் தொகையை செலுத்தி கூட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். அம்மாதிரி வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் அதனால் எல்லோரும் பயனடையக் கூடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்திகளுக்கும், நகர சபைகளுக்கும் இது விஷயமாக ஏதாவது பண உதவி வேண்டுமென்றால் அதையும் அரசாங்கம் கொடுத்து உதவத் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா பொறுக்கு கமிட்டியினாலே நன்றாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, இன்னொரு மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு, அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டு, இப்பொழுது இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இதில் ஒரு தனி சேஷம் என்னவென்றால், அந்த மன்றத்திலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான் இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்தார். இந்த மன்றத்திலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான் இதை பிரேரேபித்திருக்கிறார். இதன் முக்கியமான நோக்கம் பூங்கா, விளையாட்டு மைதானம், திறந்த வெளி மைதானம் இவை

15th December 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

கள் எதற்காக ஏற்பட்டனவோ அதற்காகவே அவைகள் உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும், அங்கே கட்டிடங்கள் கட்டி அதை விளையாட்டுக்கோ அல்லது பொழுதுபோக்குக்கோ உபயோகம் இல்லாமல் செய்யக்கூடாது என்றும், அந்த இடங்களை நல்ல மாதிரியாக கண்காணிக்க வேண்டுமென்பதும் தான். அரசாங்கம் இந்த மசோதாவிற்கு சம்மதிக்கிறது என்ற முறையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

இந்த மசோதாவானது கார்பரேஷன், மற்ற முனிசிபாலிடுகளிலும் உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டுவரப்படும். மற்ற பிராந்தியங்களிலே அவ்வப்பொழுது எப்படி நிலவரம் இருக்கிறதோ, அதை அனுசரித்து ஒரு 'நோடிபிகேஷன்' மூலம் விஸ்தரிக்கப்படலாம். சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதுவும் சட்டப்படிப்பு படித்த அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார். ஏதோ தண்டனை ரொம்பவும் கடுமையாக இருக்கிறது, ஒரு ஊசியையோ அல்லது ஒரு காகிதத்தையோ போட்டு விட்டால்கூட தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று சொன்னார். அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. 'ரப்பிஷ்' என்ற வார்த்தையை சரியான முறையில் அர்த்தம் செய்யவேண்டும். அசுத்தப்படுத்தக்கூடிய பொருள்களைப் போட்டால் தான் குற்றமே தவிர, ஒரு ஊசியை போட்டுவிட்டதினால் அதற்காக எந்த நீதி மன்றமும் ஒன்றும் தண்டனை அளித்து விடாது. நமது எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் தண்டனை அதிகம் என்று சொன்னார். தண்டனை ஏட்டு அளவிலாவது சுமாராக இருக்கவேண்டும். அதாவது not exceeding six months imprisonment or fine என்ற முறையில்தான் இருக்கிறது. 'அண்டு' என்று கூட இல்லை. சட்டத்தில் அதிகப்பட்ச தண்டனை விதித்திருப்பதினால், உடனே அப்படியே தண்டனை கொடுத்துவிட மாட்டார்கள். முதல் குற்றத்திற்கு எச்சரிக்கை செய்வார்கள். பிறகு 1, 2 ரூபாய் அபராதம் விதிப்பார்கள். மறுபடியும் தொடர்ந்து குற்றம் செய்தால்தான் அதிகப்படியான தண்டனை விதிப்பார்கள். சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட அளவு தண்டனையே கொடுக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. அதுபற்றி ஒன்றும் பயப்படவேண்டாம்.

ஏதோ ஹெட் கான்ஸ்டேபிளைப்பற்றி சொன்னார். தடவித் தடவிப் பார்த்தேன். எங்கு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை (சிரிப்பு.) அரெஸ்டு செய்வதற்கு மாத்திரம்தான் ஹெட் கான்ஸ்டேபிளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு சார்ஜ் ஷீட்டு போட்டு, நீதி மன்றத்திற்கு போகவேண்டும். சாட்சி இருக்கிறது. விசாரணை இருக்கிறது. ஆகையால் ஒன்றும் பயமில்லை. தப்பு செய்கிறவர்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு மட்டும்தான் அவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தப்பு செய்வதை கண்டு பிடிப்பதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் வர முடியாது, இதையெல்லாம் கீழே உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் செய்ய வேண்டும். கீழேயுள்ள அதிகாரிகள் தான் இம்மாதிரி குற்றங்களை 'காக்னிஸன்ஸ்' எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்காக பெரிய

[Sri M. A. Manickavelu] [15th December 1953]

அதிகாரி வருவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, அனுவசியமாக தப்பு செய்கிறவர்கள்தான் இதில் அகப்பட்டுக்கொள்ளுவார்கள்.

மேல்நாடுகளிலே ரொம்ப சுத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய ஒரு அனுபவம் சொல்லுகிறேன். வியன்னா நகரத்தில் ரொம்ப சுத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். அங்கே சில வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு கான்பெரன்ஸ் நடந்தது. இந்தியாவிலிருந்து அநேக டாக்டர்கள் அங்கே போனார்கள். அங்கு ஒரு நல்ல அழகான ஹோட்டலில் தங்கி இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே பென்ஜாதி, பிள்ளைகளிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தன. கடிதத்தினுடைய உரையை தங்கியிருந்த அறையின் ஜன்னல் வழியாக வெளியே போட்டுவிட்டார்கள். கீழே நல்ல நந்தவனம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகலால் அம்மாதிரி போடுவது சூற்றமாம். உடனே மேலே ஆசாமி வந்து 'இங்கே அம்மாதிரி காகிதம் போடுவது சூற்றம். உங்களை இந்தத் தடவை மன்னித்துவிடுகிறேன். நீங்கள் வேளி நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள். இனிமேல் அம்மாதிரி கீழே காகிதத்தைப் போட்டால் பிராசிகியூஷன் செய்துவிடுவார்கள்' என்ற சொன்னோம். அந்தமாதிரி வகையிலே இங்கே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. 'ரப்பிஷ்' போட்டால் தான் சூற்றம். அம்மாதிரி சிறு காகிதங்களை கீழே போடக்கூடாது. ஜோபியில் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். மேல்நாடுகளில் அம்மாதிரி பழக்கம் இருக்கிறது. இங்கே பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் மீது விழும்படி மூக்கை கையால் சிந்திப்போடுகிறார்கள். மேல்நாடுகளில் மூக்கை கையில் சிந்தி ஜோபியில் போட்டுக்கொள்ளுவார்கள். அம்மாதிரி நல்ல பழக்கங்களை இங்கேயும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரவேண்டும். ஜனங்களை இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆபாசமான பழக்கங்கள் இருக்கக்கூடாது. அதற்காகத் தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் இந்த மசோதா நல்லபடியாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சபை இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Does the Hon. the Leader of the Opposition want to say anything?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Preservation of Parks, Play-Fields and Open Spaces Bill, 1958. (L.C. Bill No. 3 of 1958) as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 11 were put and carried.

15th December 1959]

Clause 12.

MR. SPEAKER: The motion is:

"That clause 12 do stand part of the Bill."

SRI A. GOVINDASAMY: ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் அரெஸ்ட் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. 'அரெஸ்ட்' என்பதற்கு பதிலாக 'சார்ஜ்' என்ற திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR: For clause 12, I heard the Hon. Minister giving some explanation. Clause 12 reads as follows: "Whoever throws any rubbish into any park, . . ." I am sure that rubbish include waste paper, not necessarily easing out or any such thing. Even a waste paper ball will be a rubbish, and this comes under the provision of clause 12. As was pointed out by Sri A. Govindasamy even a Head Constable can immediately arrest a person without warrant for doing any of these things. Even throwing a bit of paper according to him is rubbish but according to others it may not be. Though the Head Constable may, think a piece of paper, waste paper, which may be useless for him, if we throw it in the Park, we will be committing an offence punishable under clause 12. The Hon. Minister was saying after all the maximum punishment is 6 months. We have seen Magistrates imposing even the maximum punishments for the offences. Therefore I am narrating an extreme case where a man just throwing a paper into the park is liable to be punished with imprisonment upto 6 months as the clause stands now. This further provision under sub-clause (2) that even the Head Constable can arrest without a warrant is too much. I can understand the arrest with a warrant. If a Police Officer, even a Head Constable makes up his mind to punish or annoy a particular individual, it may be even a Member of this House, well he can immediately take him into custody. That is what I was trying to point out.

* SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஸார், இம்மாதிரியான சட்டத்தை நாம் கொண்டுவரும்பொழுது இரண்டில் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். நம் நாட்டிற்கு இது கொஞ்ச காலத்திற்கு, உகந்தது அல்ல. இதை கொஞ்ச காலத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒத்திவைக்கலாம். இதை மனதில் கொண்டதான் கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிட்டி இவைகளில் மாத்திரம்தான் இப்பொழுது இது அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. பிற்பாடு இது சரிப்படுமா, சரிப்படாதா என்பதைப் போகப்போகப் பார்த்து கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் மூலம் மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரித்துக் கொள்ளலாம் என்றுதான் அரசாங்கம் கருதி, இம்மாதிரி மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டு வந்த பிறகு ஒரு பூங்காவில் ஒரு காகிதத் துண்டு போடுவது குற்றம் ஆகிறது, ஒரு ஹெட்கான்ஸ்டேபிளுக்கு அரெஸ்ட் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இருப்பதினால் சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்தாலும்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [15th December 1959]

அவரை அரெஸ்டு செய்து விடுவார் என்று சொன்னதானது எனக்கு அவ்வளவு பொறுத்தமாகப்படவில்லை. இம்மாதிரி பூங்காவிலே போய் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, ஒரு பீடித் துண்டையோ, சிகரட் கேசையோ ஒவ்வொருவராக போட்டு விடுகிறார்கள். கிராமங்களிலே மக்களெல்லாம் எப்படியும் இருக்கலாம். அவர்களைப்பற்றி நாம் இப்போதைக்கு அக்கரை கொள்ளவில்லை.

மற்றொரு விஷயம். மேல் சபையிலும், இந்த சபையிலும், எதிர் கட்சித் தலைவர்கள் இம்மாதிரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் விவாதத்தை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றும் மகிழ்ச்சியையும், ஒருவித சந்தோஷத்தையும் தெரிவித்தார்கள். நகர மக்கள் பற்றியும், பூங்காக்கள் பற்றியும், இப்பொழுது நாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று செய்கிறோம். மக்கள் மறந்து கண்ட இடங்களில் குப்பைகளைப் போடுகிறதால், அசிங்கம் ஏற்படுகிறது. நகர மக்கள் அழகாக, ஆடம்பரமாக வாழவேண்டும் என்றும், நகரப் புறங்களில்தான் இம்மாதிரி முதலில் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் செய்யப் படுகிறது. ஒரு ஊசியையோ, கல்லையோ கண்ட இடத்தில் போட்டுவிட்டால், குழந்தைகளுக்குக் காலில் குத்தி அவதி உண்டாகும். ஆகவே, இம்மாதிரி சட்டம் செய்வது மிகவும் பொருத்தமானது என்று அபிப்பிராயம் சொல்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: In view of the elaborate explanation given by some hon. Members from the other side I accept the view that sub-clause (2) may be deleted. I may be permitted to move an amendment for the deletion of sub-clause (2).

I move—

‘that in clause 12 : (i) sub-clause (2) be deleted; and (ii) in sub-clause (1), the brackets and figure ‘(1)’ be omitted.’

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER: The question is—

‘that in clause 12 : (i) sub-clause (2) be deleted; and (ii) in sub-clause (1) the brackets and figure ‘(1)’ be omitted.’

The amendments were put and carried.

Clause 12 as amended was put and carried.

Clauses 13 and 14 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

The preamble and clause 1 were put and carried.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker sir, I move—

‘that the Madras Preservation of Parks, Play-Fields and Open Spaces Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) as amended be passed’.

15th December 1959][Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

MR. SPEAKER : The question is—

‘ that the Madras Preservation of Parks, Play-Fields and Open Spaces Bill, 1958) L.C. Bill No. 3 of 1958) as amended be passed ’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

MR. SPEAKER : The Hon. Member Sri N. K. Palanisami is not in his place. It is deemed he is not pressing his Bill.

We will take up the next non-official Bill.

(2) THE MADRAS “ SWAYAMARIYATHAI ” MARRIAGES
VALIDATION BILL, 1959.

SRI S. M. ANNAMALAI : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras “ Swayamariyathai ” Marriages Validation Bill, 1959.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras ‘ Swayamariyathai ’ Marriages Validation Bill, 1959 ”.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

B. RESOLUTIONS.

MR. SPEAKER : According to the Agenda before me, the Resolution standing in the name of hon. Member Sri K. Anbazhagan has priority. I will therefore call upon him to move the Resolution.

UPWARD TREND IN PRICES OF FOODGRAINS AND OTHER
ESSENTIAL ARTICLES.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் இந்த அவையின்கண் முன் மொழிகிறேன் :—

“ உணவுத் தானியங்கள், இதர அத்தியாவசியமான பொருள்கள் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் தோல்வியுற்றன வென்றும், இச்சபை கருதுகிறது. எனவே, உணவு தானியங்கள் இதர அத்தியாவசியப் பொருள்களில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் தமது ஆதாயத்துக் காகச் செய்யும் காரியங்களைத் தடுக்கவும், பொதுமக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் நியாயமான விலைகளில் கிடைக்கச் செய்யவும், அதே சமயம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை நிச்சயமாகக் கிடைக்கச் செய்யவும் சித்திகரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு இச்சபை அரசாங்கத்தாருக்கு சிபாரிசு செய்கிறது.”